

LA PÀTRIA I L'LIBERTAT

Portaveu a Granollers del
NACIONALISME RADICAL CATALA

SURT ELS DIJOUS **15c.**

Redacció i Administració:
Carrer del Liri, 31

Granollers, 5 d' Abril de 1923

PREUS DE SOTSCRIPCIÓ
TRIMESTRE a Catalunya . . . 2'50 ptes.
a l'Estranger . . . 5'— »

Les nostres dues divises

Deiem en l'article de fons del número anterior, i de fairsó ben sintètica i crua, que la nostra Pàtria és Catalunya. La frase pot semblar buida de contingut i susceptible de donar-li una interpretació d'elasticitat ben contrària al nostre pensar.

El romanticisme literari dels catalanistes de fins del vuit cents, havia arribat a fer afirmacions polítiques ben avençades. La tangibilitat d'aquelles afirmacions i la seva concreció polítiques no es veia, però, per enlloc. D'allavors ençà hi ha hagut una manera massa lírica d'entendre el catalanisme. Hi havia, abans, qui per la seva vocació al folk-lore del nostre poble hauria sots-crit l'afirmació de Catalunya com a Pàtria seva. Els temps canvien i ara aquesta afirmació s'ha concretat i implica una significació política ben determinada.

Nosaltres, homes d'esquerra en totes les qüestions de la vida civil, no acceptem la idea de Pàtria com a símbol i derivació de la Tradició. A la Tradició li concedim una gran importància com a element cultural d'investigació històrica i prou. Entenem per Pàtria l'aplegament natural d'una munió d'homes que parlen una mateixa llengua i es troben lligats per una aspiració de recobriment espiritual de la llur ànima nacional amb l'afany d'un normal desenrotllament de les propies activitats, boi, caminant, al compàs del progrés mundial.

Quan l'aspiració de llibertat col·lectiva esdevé unànim o en majoria, en un poble, no hi ha cap principi de lliberalisme ben entès, que pugui contraposar-s'hi. Quan menys, la tendència representada en el problema de Catalunya, en temps de la Solidaritat Catalana, per un Amadeu Hurtado, hauria d'ésser acceptada per tots els liberals en els quals pesés més el sentiment de Llibertat que els prejudicis de noi, encomanats en "escuelas nacionales", i fosilitzats en la llur ànima per una natural disposició al conservadurisme. Alguns anomenats liberals tracten de tradicionalista al moviment nacional de Catalunya i no miren que la llur posició adversa a la nostra llibertat de catalans es fona-

menta en els més odiosos trets d'absolutisme. Aquests liberals es troven enlluernats, encara, per les colors llampanants dels temps dels Reis Catòlics i de Felip II. Allò, de que "el sol no es ponía mai, etc." es veu que els té bocabadats i els priva de veure, al costat d'aquelles grandeses aparents, la importància del paper representat pels Torquemada i el Duc d'Alba.

No ens estranya, però, la immobilitat d'aquests liberals espanyols. Nosaltres ja sabem per l'experiència de lo que hem vist a Granollers que l'etiqueta de liberal només la vesteixen per a enganyar vergonyosament el sentiment de lliberalisme del poble, aprés en èpoques de més sana idealitat.

Lo que no permet el nostre concepte de Pàtria és l'elaboració maquiavèlica d'una duplicitat de pàtries, perquè això presuposa un conservadurisme o una idea esquivada i convencional del sentiment de Pàtria. Aquest sentiment l'entendem d'una manera molt elevada i res té que veure amb les organitzacions burocràtiques dels estats

ni amb una millor o pitjor marxa administrativa. El sentiment de Pàtria tampoc pot anar a remolc de les conveniències d'aquells que tenen diners i volen guanyar-ne més encara, ni té que veure amb la denominació abstracta del mot "riquesa". Les nostres idees no han estat pescades en el pou del convencionalisme, sinó en el temple de la Justícia i per aixó mai ens inclinarem a preferir una situació d'aparent benestar a l'aplicació positiva d'un fet justicier.

La fórmula política que correspon a una pàtria com aglutinant de totes les seves característiques, és la d'Estat, quin pendrà el caràcter que li imposi la voluntat, lluirement manifestada, dels seus components. La concreció política del fet de proclamar a Catalunya com a Pàtria nostra, per a nosaltres, no pot ésser altre que l'assenyalada.

Els regionalistes també convenen en proclamar a Catalunya com a llur Pàtria, però no accepten la solució política extrema perquè diuen que Cata-

lunya hi perdria. Si tots els recels que priven la solució extremista són en vistes a les conveniències d'ordre mercantilista de Catalunya (i ells no n'assenyalen pas cap més) té tota la raó "A B C" en el seu famós i pintoresc dilema de "hermanos o extranjeros".

Els regionalistes voldrien una Pàtria per l'esperit i una altra per la butxaca, i aixó, francament, comprenem que indigni als espanyols.

LA REDACCIO

A vosaltres

La iniciativa de crear "Pàtria i Llibertat" ha partit d'elements locals residents a Barcelona, on vivim actualment la fracció més nombrosa dels qui portem la gestió del periodisme.

Per tant, nosaltres copsèm permanent i clarament els actes trascendents i els episodis locals que surten part de fora de la ciutat.

No estem pas satisfets del "rol" a voltes trist i a voltes grotesc que Granollers representa en el concert general dels pobles, i ens constituïm en protestataris d'aixó.

Aquest paper de derrotistes ens l'assignem a tall de petita facècia heroica, car no seria la primera volta que el derrotisme ha salvat el prestigi exterior i el decor dels pobles.

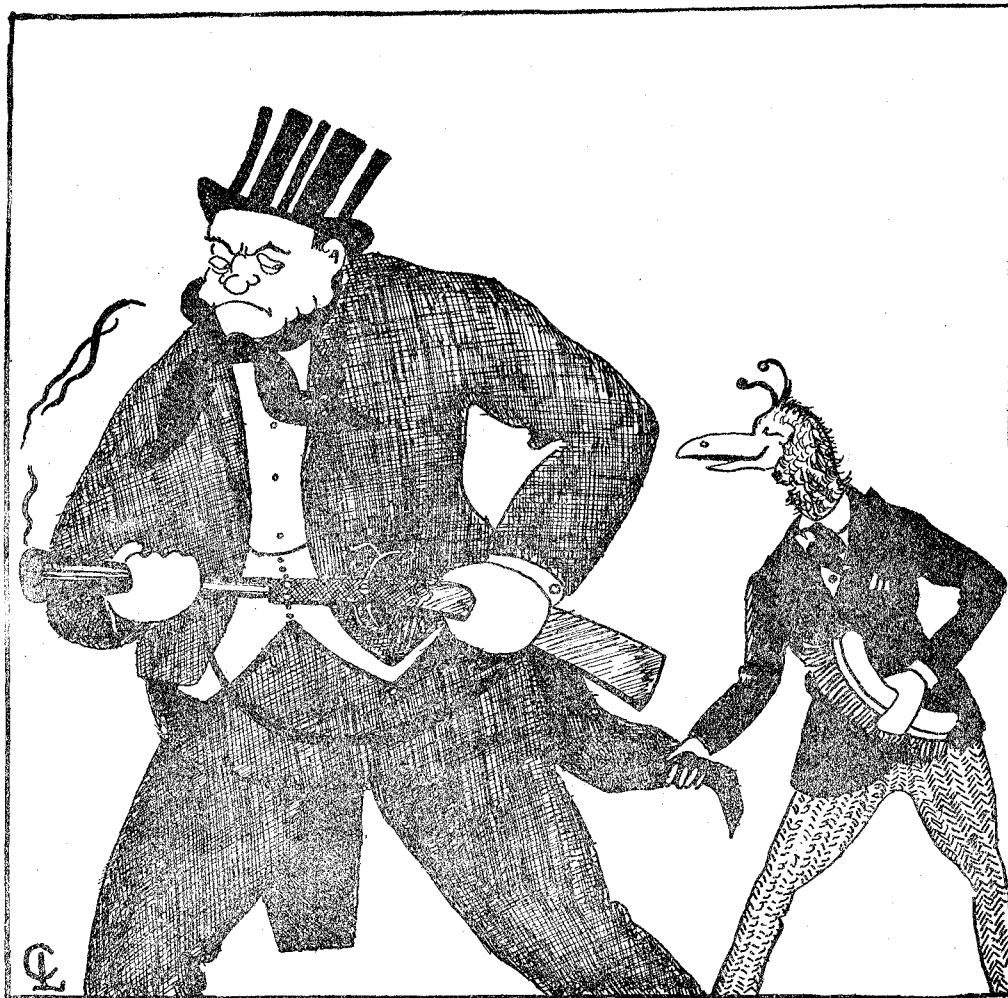
I ens les hem principalment amb la nostra joventut de solvència intel·lectual perquè Ella no ha fet res per a salvar el prestigi local.

Ella fa avui una labor pernicioso i depauperadora. Sota un barniç de bonhomia realitza una tasca d'anarquia estètica i intel·lectual.

A Granollers, el grup de selecció es segurament a "La Gralla, i des d'aquesta publicació paradoxal hom pert la noció de les valors intel·lectuals, el sentit de la ponderació i de la mesura, i el bell costat de la nota restrera s'hi troba el caire acomodaticí...

L'adulació adoptada com a sistema periodístic, en lloc d'il·lustrar a l'opinió, la envileix i l'atopeïda faramalla de notícies no representa sisquera una valor de crònica local, sinó una deformació innelegant dels fets que a nosaltres ens dona una migrada sensació de la vida local cotidiana.

Política Electoral

La Gralla.—Deixam fer a mi, senyor «Demócrata», i ja veurás com jo, amb el raspall, faig més feina que tú amb el trabuc.